

Det, jeg ikke helt har kunnet høre af det, ministeren har sagt, er: Når vi nu har 76 mia. kr. i overskud i år, mere end 60 mia. kr. i overskud næste år, 30-40 mia. kr. i permanent overskud mange år frem, altså når vi har rigtig mange penge i statskassen, hvorfor er det så egentlig, at det er umuligt at give kommunerne lad os sige 3 mia. kr. i et løft, som vi jo alle sammen kan blive enige om selvfølgelig vil blive brugt til at forbedre velfærden for? Hvorfor kan vi ikke bare lige linde lidt på låget uanset aftalen, uanset alt det andet, altså bare løsne låget lidt? Det synes jeg ikke jeg har hørt noget svar på.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Ansvarlighed.

Hele måden at tænke på i det, der også lå bag 2010-planen, er jo, at man lægger en langsigtet linje, som man følger, og hvor friheden over tid er, at man i tider, hvor det går godt, i tider med ekstraordinære indtægter, ikke bruger dem. Dem gemmer man dem til de tider, hvor der ikke er ekstraordinære indtægter, men måske ekstraordinære tab, hvor der altså er konjunkturfølgebølger, der gør, at de i andre lande får stigende ledighed, men hvor vi har frihed til at kunne sætte aktivitet i gang og bekæmpe ledigheden. Det var det, vi f.eks. gjorde med forårspakken, og som er den danske model.

Derfor er sandheden om de 80 mia. kr., at de er brugt: De er brugt. De er brugt til at nedbringe gælden med. Og en normal dansk familie ved jo godt, at hvis man går i banken og betaler sin gæld, så siger man: Det var godt, vi har betalt af på gælden. Der går man ikke ud ad døren bagefter og siger: Hvad skal vi nu bruge pengene til? Man ved godt, at man har brugt dem. Og vi har brugt dem i ansvarlighed til at afbetale gælden med.

Det er det ansvarlige og fremadrettede, fordi i de aftaler, vi har, om holdbarhed, indgår lige præcis, når vi skuer over tid, at man ikke forfalder til at bruge ekstraordinære indtægter, men kører den linje, at man hvert eneste år er i stand til at løfte serviceniveauet. For det er jo det, vi er i stand til. Det er det, vi har sikret i den aftale om holdbarhed, nemlig at man til stadighed kan forbedre vilkårene og tage udfordringer op. Så det er et spørgsmål om ansvarlighed.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ansvarlighed er jo nok f.eks. at sørge for, at der er råd til vedligeholdelse skoler og veje og alle mulige andre ting, for det forfald, der er i gang i øjeblikket, bliver en enormt dyr regning at skulle betale på et senere tidspunkt.

Jeg vil vende tilbage til, hvorfor vi ikke bare kan give nogle flere penge ud. Der er jo fosset så mange penge ind i statskassen, at der ikke bare er tale om engangsindtægter, men om, at det underliggende overskud i staten er langt højere end forventet, og at afdragene på statsgælden er langt højere end forventet. Derfor mangler jeg altså stadig væk et ædrueligt, nøgternt svar på, hvorfor vi ikke bare giver kommunerne 3 mia. kr. mere, så de kan komme igennem uden de nedskæringer, der nu er på vej.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det er udelukkende ædruelige svar, vi giver. En del af dem er i den hårde ende. Hr. Torben M. Andersen, overvismanden, siger jo direkte, at selv med det, vi har vedtaget, så mener han ikke, at vi har løst holdbarhedsproblemet; selv med alle de ekstra indtægter mener han ikke at det egentlig er løst, for underliggende er der ikke det overskud, som hr. Frank Aaen taler om.

Kl. 18.15

Jeg vil sige, at jeg ikke er enig i, at vi kun har løst halvdelen af problemet. En del af forklaringen ligger i, at Velfærdskommissionen også i deres arbejde havde noget med om, at ældre mennesker var mere syge, end vi forventer, at de er. Vi tror, at de lever længere, også fordi de er raskere længere. Så her er en forudsætning, der er forskellig i vurderingerne af, hvad holdbarheden egentlig er.

Jeg har ikke på den ædruelige side fundet nogen fagøkonomer, der mener, at det eneste, vi har brug for nu, er at øge det samlede offentlige forbrug. Jeg mener, at alle fagøkonomer siger, at vi er lige på kanten. Og der er nogle, der mener, at vi bruger for mange penge. Vores svar er, at med den kommuneaftale, vi har indgået, og med vores finanslov, så er vi neutrale. Vi har en finanseffekt omkring nul, så vi er ansvarlige. Det er det ædruelige svar. Det er den ansvarlige linje, vi følger.